

prof. dr hab. Jerzy Głowczewski
Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego
ul. Zacisze 3
40-025 Katowice

Recenzja

Zlecniodawca recenzji

Na podstawie uchwały nr 163/2022 z dnia 7 lipca 2022 roku Senat Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, powołał komisję habilitacyjną w postępowaniu w sprawie nadania doktora habilitowanego Panu dr Ireneuszowi Wojtczakowi.

Działając na podstawie art. 221 ust. 5 w zw. z art. 178 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce w zw. z paragrafem 20 ust. 1, procedury dotyczącej czynności w postępowaniu w sprawę nadania stopnia doktora i doktora habilitowanego, ustalenia opłat za te postępowania, oraz zwalniania z nich, a także wyznaczania członków komisji doktorskiej, oraz habilitacyjnej, Senat Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku uchwalił, co następuje:

Senat Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku powołał komisję habilitacyjną w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego Panu dr Ireneuszowi Wojtczakowi w składzie:

1. prof. dr hab. Andrzej Pikul – przewodniczący komisji (Akademia Muzyczna w Krakowie)
2. dr hab. Piotr Wyleżoł – recenzent komisji (Akademia Muzyczna w Krakowie)
3. dr hab. Joachim Mencil – recenzent komisji (Akademia Muzyczna w Krakowie)
4. dr hab. Zbigniew Jakubek – recenzent (Uniwersytet Rzeszowski)
5. prof. dr hab. Jerzy Głowczewski – recenzent (Akademia Muzyczna w Katowicach)
6. dr hab. Andrzej Wojciechowski – członek komisji (Akademia Muzyczna w Gdańsku)
7. dr hab. Maciej Obara – sekretarz komisji (Akademia Muzyczna w Gdańsku)

Do nadesłanego mi przez sekretarza komisji wskazanego przez wnioskodawcę do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego, został dołączony pendrive zawierający dokumentację, wraz z dziełem artystycznym nagrany na nośniku elektronicznym w postaci płyty CD pt. Kapela Irka Wojtczaka – *RomTomDada*.

Podstawowe dane o kandydacie

Ireneusz Wojtczak ukończył Państwową Szkołę Muzyczną I i II stopnia im. Karola Kurpińskiego w Kutnie w klasie mgr. Jerzego Ślęzaka w 1989 roku. Sześć lat później w 1995

roku otrzymuje tytuł magistra sztuki muzycznej uzyskany na Wydziale Dyrygentury Chóralnej, Rytmiki i Wychowania Muzycznego specjalność – dyrygentura chóralna, na Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku.'

Realizując swoje artystyczne pasje, jednocześnie jest zatrudniony na Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku jako pracownik dydaktyczny na kierunku Jazz i Muzyka Estradowa w latach 2005 do 2018 roku. W 2019 roku uzyskuje tytuł doktora sztuki muzycznej nadany na Wydziale Instrumentalnym Akademii Muzycznej w Gdańsku w dyscyplinie artystycznej – instrumentalistyka, specjalność – gra na saksofonie. Jako temat dysertacji Habilitant wybrał: *Folklor muzyczny regionu łęczyckiego a muzyka współczesnego jazzu w kontekście dzieła artystycznego, zawierającego autorskie aranżacje utworów ludowych*.

W tym samym 2019 roku już na stanowisku adiunkta, kontynuuje pracę na Akademii Muzycznej jako pracownik naukowo-dydaktyczny.

Autoreferat

W autoreferacie Habilitant przedstawił etapy swojego rozwoju artystycznego, rozpoczynając od słuchania wirtuozów muzyki folk na próbach w podłęczyckim domu kultury w Parzęczewie. Już wówczas odkrywa, że muzyka oprócz dźwięków niesie w sobie duży ładunek energetyczny, uniesienia, transu i tajemnicy.

W pewnym momencie swojego życia Habilitant decyduje się na zmianę środowiska i przenosi się do Gdańska, by podjąć studia na Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku. W tym samym momencie zainteresowania muzyką folklorystyczną ustąpiły miejsca muzyce klasycznej, rockowej i jazzowej.

W nowym trójmiejskim środowisku muzycznym, zaraz po ukończeniu studiów, Habilitant zafascynował się muzyką improwizowaną, dzięki prężnie działającym muzykom regionu jak: Maciej Sikala, Emil Kowalski, Tymon Tymański, Leszek Możdżer, Jacek Olter i wielu innych. W konsekwencji Kandydat zamienia klarnet na saksofon tenorowy i rozpoczyna nowy rozdział w swojej karierze artystycznej. Pracuje jako muzyk sesyjny, leader własnych formacji i gość specjalny w różnych projektach, wymieniając chociażby: *Polish Brass Ensemble feat. Dave Douglas*, oraz *Jamie Baum American – Polish Septet*. Koncertował z takimi gwiazdami jak: *Fonda Stevens Group*, *David Murray*, *Jim Black*, *Chris Speed*, *Klaus Kugel*, *Tom Trio*, *Contemporary Noise Sextet*, *Mitch & Mitch*, oraz *Pink Freud*. Wśród polskich artystów, z którymi współpracował Habilitant warto wymienić: *Tymon Tymański Brass Ensemble*, *Outlook Quartet*, *Sundial III*, oraz *Wojtek Mazolewski Quintet*.

W drugiej części autoreferatu Habilitant opisał warsztat improwizatorski jako element swoich muzycznych doświadczeń.

Bez wątpienia pierwszą inspiracją, która otworzyła dalszą drogę w rozwoju artystycznym Ireneusza Wojtczaka była muzyka z lat młodości, czyli folklor regionu łęczyckiego. Niestety zmiana środowiska, jak i nowe fascynacje muzyką improwizowaną na wiele lat

pozostawiły muzykę ludową ad acta. W tym czasie Habilitant poznaje nowe zawiłości muzyki improwizowanej głównego nurtu, jak i muzyki free jazzowej, która daje większe możliwości poruszania się poza formą, poza metrum w oderwaniu od progresji harmoniczných. Współpraca z muzykami amerykańskimi daje Habilitantowi nowe doświadczenia w sferze współbrzmień sonorystycznych, jak i ograniczeń formalnych. Przełomowym momentem staje się spotkanie z legendarnym saksofonistą Ravi Coltrane'm, który zwrócił uwagę na muzykę naszych źródeł. Od tego momentu wróciły dawne muzyczne wspomnienia, kujawiaki i obertasy folkloru łęczyckiego. Habilitant postanawia połączyć rodzimą muzykę ludową regionu z jazzem nowoczesnym na pograniczu muzyki free. Opisane poniżej dzieło artystyczne jest kontynuacją zainteresowań Ireneusza Wojtczaka od 2008 roku, poprzez uzyskanie stopnia doktora sztuki muzycznej w 2019 roku do dnia dzisiejszego.

W trzeciej części autoreferatu Habilitant omówił dzieło artystyczne podając źródła swoich inspiracji, zarazem analizując poszczególne kompozycje w połączeniu z tematami ludowymi z regionu łęczyckiego w interakcji z muzyką współczesnego jazzu.

Ocena dzieła artystycznego

Polscy kompozytorzy muzyki klasycznej, już od dawna interesowali się folklorem przenosząc do swojej twórczości elementy pochodzące z melodii polskich pieśni czy tańców ludowych. Jednym z pierwszych utworów, w którym kompozytor inspirował się elementami folkloru kurpiowskiego była *Canzona prima a due* Marcina Mielczewskiego, a jej powstanie datowane jest na pierwszą połowę XII wieku (ok. 1620-1630).

Kolejnym przykładem jest twórczość Fryderyka Chopina, uważanego za jednego z najdoskonalszych kompozytorów romantycznych, a także za jednego z najwybitniejszych polskich kompozytorów w historii. Elementem charakterystycznym dla utworów Chopina jest czerpanie z wzorców stylistycznych polskiej muzyki ludowej. Karol Szymanowski to największy po Chopinie kompozytor tworzący na przełomie XIX i XX w., a w swojej twórczości nawiązywał do muzyki górali podhalańskich i do folkloru puszczaków (Kurpie). Najbardziej charakterystyczne są mazurki Szymanowskiego napisane w latach dwudziestych ubiegłego stulecia, w których kompozytor łączy rytmy związane z muzyką ludową Mazowsza i Kujaw z folklorem Podhala.

Jednym z kontynuatorów nowego folkloryzmu zapoczątkowanego przez K. Szymanowskiego był Roman Maciejewski. W swych Mazurkach wprowadzał cytaty z polskich melodii ludowych, a w jednym z nich przewija się melodia starej polskiej pieśni *O chmielu, chmielu*.

Po II wojnie światowej folkloryzm nabrał szczególnego znaczenia i był traktowany jako muzyczny idiom narodowy. Do głównych przedstawicieli tzw. estetyki socrealizmu nawiązującej do folkloru muzycznego byli: Witold Lutosławski, Wojciech Kilar czy Henryk Mikołaj Górecki.

Muzycy jazzowi nie pozostali obojętni na wpływy i inspiracje muzyką folklorystyczną, wplatając cytaty pieśni ludowych do swoich kompozycji, jak również tworzyli swoje utwory z

wykorzystaniem rytmów pochodzących z tańców ludowych. Za jednego z pierwszych muzyków jazzowych, który wykorzystywał folklor w swojej artystycznej działalności uważany był pianista Zygmunt Wichary urodzony w Chorzowie. Chociaż był leaderem zespołu dixielandowego, to w swoim repertuarze miał wiele melodii i piosenek ludowych, jak: *Karolinka i Karlik*; *Miała baba koguta*; *Przybyli ulani*; *Pije Kuba do Jakuba*; *Góralu, czy ci nie żal*, oraz wiele innych opracowań śląskich piosenek. Kolejnym zespołem jazzu tradycyjnego był New Orleans Stompers, który do swojego repertuaru włączył utwory wykonywane przez zespół „Śląsk” i „Mazowsze” jak: *Ej przeleciał ptaszek*. Zbigniew Namysłowski grający wówczas na puzonie w zespole New Orleans Stompers, opracował Motywy góralskie przez zestawienie dwóch piosenek z regionu Podhala: *Hej, bystra woda i Na wysokiej Cyrli*. Andrzej Trzaskowski - pianista, kompozytor, muzykolog i krytyk muzyczny dokonał transkrypcji dwóch piosenek ludowych: *Oj chmielu, chmielu* i *Oj, tam u boru*. Pierwsza z nich *Oj chmielu, chmielu* po raz pierwszy została wykonana 26.10.1963 roku w Filharmonii Narodowej na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Jazzowej „Jazz Jamboree” w Warszawie. Muzyką ludową zainteresowali się również wokaliści jazzowi, a za przykład podaje się płytę *To i hola* nagrałą w 1998 roku przez dwie fantastyczne wokalistki Urszulę Dudziak i Grażynę Auguścik. Na płycie znalazło się 11 utworów, w tym siedem z repertuaru Zespołu Pieśni i Tańca „Mazowsze” w opracowaniu Tadeusza Sygietyńskiego, *Preludium c-moll* i *Mazurek F-dur* Fryderyka Chopina, *Prząśniczka* Stanisława Moniuszki i kompozycja obu wokalistek pt. *Wierzba*.

Trudno w tym miejscu nie wspomnieć o artyście, który przez całą swoją karierę muzyczną najpełniej nawiązywał i czerpał z polskiego folkloru, był nim Zbigniew Namysłowski. Szczególnie inspirował go folklor góralski, czego dowodem jest jedna z pierwszych kompozycji *Piątawka* oparta na skali góralskiej. Jak się powszechnie uważa, szczytowym osiągnięciem w twórczości Zb. Namysłowskiego była trzyczęściowa kompozycja pod wspólnym tytułem *Kuyaviak Goes Funky* jako część pierwsza, *Gesówka* część druga i *The Appenzeller's Dance* część trzecia. Jest jeszcze wielu muzyków jazzowych na polskiej scenie muzycznej, którzy w swojej twórczości inspirowali się rodzimym folklorem jak: Leszek Kułakowski (muzyka kaszubska), Michał Kulenty, Michał Urbaniak, Ireneusz Wojtczak i wielu innych.

Po tym nieco przydługim wprowadzeniu chciałbym powrócić do Ireneusza Wojtczaka i jego dzieła artystycznego pt. **Kapela Irka Wojtczaka – RomTomDada**, w postaci płyty CD. Płyta została nagrała w 2021 przez wydawnictwo – Fundacja SŁUCHAJ. Do nagrania płyty Habilitant zaprosił profesjonalnych i doświadczonych muzyków jak: Tomasz Dąbrowski – trąbka, Maksymilian Mucha - kontrabas, oraz Jan Emil Młynarski – perkusja, a pomysłodawca projektu Ireneusz Wojtczak zagrał na saksofonie sopranowym i tenorowym. Jako materiał do nagrania dzieła artystycznego Habilitant wykorzystał osiem melodii ludowych z regionu łęczyckiego, które odnalazł w 22 tomie *Dzieł wszystkich* Oskara Kolberga wydanym w 1889 roku. Są to kilkutaktowe melodie z Parzęczewa, które Habilitant zamieścił w dokumentacji, a które posłużyły jako pretekst do stworzenia nowych, czasami wyrafinowanych aranżacji i kompozycji. Pierwszy utwór to *Kujon*, drugi *Chodzony*, trzeci *Ober*, czwarty *Chodzony*, piąty *Mazur*, szósty *Polka*, siódmy ponownie *Mazur* i ósmy *Ober*.

Jako ostatni dziewiąty utwór to kompozycja pt. *Łęczycok* wykonana solo na saksofonie sopranowym przy użyciu środków sonorystycznych w postaci overtones (wielodźwięki), podwójne staccatto, oraz dźwięki naśladujące naturę. Przy komentarzu tegoż utworu zabrakło mi opisu kto wykonał partię wokálną z akompaniamentem skrzypiec na końcu utworu. Domniemam, że wykonawcą tej krótkiej wstawki jest Tadeusz Kubiak (1923-2018) wybitny skrzypek regionu łęczyckiego, zarazem mentor Habilitanta, dzięki któremu autor całego materiału zasymilował kulturę ludową z muzyką nowoczesnego jazzu.

Cały materiał zarejestrowany na płycie jest bardzo spójny stylistycznie, chociaż czasami brzmi bardzo szorstko i wydawałoby się nierówno, ale jak wynika z komentarza autor chciał zbliżyć brzmienie do kapeli ludowej, rezygnując przy tym z efektów jakie dzisiaj umożliwia technika nagraniowa (reverb). Pomysł bardzo oryginalny, a co najważniejsze przemyślany i świadomy. Co do kwestii rytmu i tzw. nierówności w tej materii, warto przytoczyć słowa pomysłodawcy projektu – *„W muzyce ludowej nie stawiam na precyzję odtwórczą tradycyjnych form wykonawczych. W pracy tej pragnę pokazać wachlarz możliwości jej asymilacji z muzyką i improwizacją współczesnego jazzu. Adaptuję polski folklor dla potrzeb jazzu w sposób bardzo zróżnicowany. Wykorzystuję fragmenty melodii ludowych bądź całe utwory, i opracowuję je, tworząc nowe konstrukcje melodyczne, harmoniczne czy fakturalne. Jednakże moje aranżacje są zawsze mniej lub bardziej aluzyjnym odbiciem myślenia folklorystycznego, mają jazzowy feeling, a jednocześnie folkowy rodowód”*

W swoich aranżacjach autor posługuje się również techniką permutacji tzn. wykorzystuje pojedyncze takty oryginalnej melodii i układa je w różnej kolejności, dodając swoje własne linie melodyczne, tworząc nowe struktury melodyczne z zachowaniem charakteru oryginału. Ciekawym zabiegiem jest również miksowanie zmieniającego się metrum, i tak w utworze pierwszym *Kujon* metrum 3/8 zostało zamienione na 7/8, by w drugiej części powrócić do metrum 6/8. Podobny zabieg autor zastosował w utworze czwartym *Chodzony*, szóstym *Polka* i w siódmym *Mazur*.

Nie ukrywam, iż dopiero po parokrotnym przesłuchaniu płyty, byłem w stanie odczytać ogólne przesłanie wynikające z charakteru muzyki. Oczywiście są to jedynie wrażenia natury estetycznej i osobiste preferencje co do stylistyki i tego, czego każdy odbiorca poszukuje w muzyce. Całość nagrania jest jednak na wysokim poziomie zarówno wykonawczym, jak i artystycznym.

Płyta doczekała się już kilku pochlebnych recenzji, ale chciałbym w tym miejscu zacytować opinię znanego w polskim środowisku muzycznym recenzenta Adama Barucha na temat płyty ***RomTomDada*** Kapeli Irka Wojteczaka: *Podsumowując, jest to znakomita płyta, która kontynuuje bardzo ciekawą ścieżkę międzygatunkowej twórczości, a także oczywiste umiłowanie polskiej tradycji muzycznej, która oczywiście zasługuje na pielęgnowanie i pamięć. Choć trwa tylko nieco ponad pół godziny, ta muzyka jest tak intensywna i satysfakcjonująca, że czas nie ma większego znaczenia. Genialnie zrobione, jak zawsze!*

Osiągnięcia artystyczne przed uzyskaniem stopnia doktora

Ireneusz Wojtczak działa na polskim rynku muzycznym od 25 lat w charakterze saksofonisty, kompozytora, aranżera, dyrygenta oraz wykładowcy. Habilitant podzielił swoją aktywność artystyczną jako muzyk sesyjny, oraz jako leader własnych formacji. Poniższy wykaz dorobku dotyczy okresu przed uzyskaniem stopnia doktora, a więc nie podlega ocenie w opinii recenzenta.

Ma na swoim koncie 45 nagranych i wydanych płyt, jak: Irek Wojtczak Quintet Live *Play It Again* (2018); JAAA! Bujillo (2018); Irek Wojtczak Solo *Eklekta* (2017); Michał Sołtan Malogranie (2017); Krzysztof Trebunia Tutka/Tymon Tymański *Pieśni zbójnickie* (2017); Przemek Dyakowski *Illinois Jacquet In Memoriam* (2017); Tymon & The Transistors Polskie Gówno (2016); Irek Wojtczak – Fonda/Stevens Group Folk Five NYconnection (2014); Oczi Cziorne *Z.O.E.I.U.X* (2014); Irek Wojtczak Quartet *The Bees'Knees* (2012); Moździer-Tymański, Polisch Brass Ensemble *Chopin Etiudy* (2012); Krystyna Stańko *Kropla słowa* (2012); Kamil Pater Dziki Jazz *Akineton* (2012); Fonda-Stevens Group *Trio plus 2* (2011); Maszyna do mięsa *Wojna to zalegalizowana egzekucja* (2011); Vulgar *Blasphemy* (2011); Wojciech Staroniewicz *A'freak an Project* (2011); Irek Wojtczak *Region Łódź* (2010); Jazz Out *Off Monk* (2010); Krystyna Stańko *Secretly* (2010); Wojtczak-Mazolewski-Gros *Freeyo* (2009); Ajagore *Zimowe Sny* (2009); DJ Wojak *Elektrodech* (2009); Tymański Yass Ensemble *Free Tibet* (2008); Wojtek Mazolewski *Grzybobranie* (2008); Przemek Dyakowski *Melisa* (2008); Ścianka *Secret Sister* (2007); Tomek Sowiński and the Collective Improvisation Group *Illustration* (2006); Irek Wojtczak Outlook *Outlook* (2005); Grażyna Łobaszewska *Prowincja jest piękna* (2005); Irek Wojtczak Quartet *Look to the sky* (2004); Leszek Moździer *Pub 700* (2004); Kowalski Swobodny przelot (2003); Kowalski Marian (2002); Groovekojad *Smacznego* (2000).

Działalność artystyczna w charakterze muzyka sesyjnego i członka zespołu:

- 1999 rok – przy współudziale Glena Mayera, Cezarego Morawskiego, Artura Faleckiego, Ireneusza Wojtczaka i Jacka Oltera powstaje grupa Groovekojad. W 2000 roku otrzymują nagrodę Fryderyka w kategorii Album Roku/Dance/Techno/Elektronik.
- 2004 rok – nagranie płyty „Pub 700” i jest to zwieńczenie współpracy przy trans-operze „Sen nocy letniej” Williama Szekspira” do której muzykę napisał najwybitniejszy polski pianista jazzowy Leszek Moździer.
- 2005 rok – współpraca z Grażyną Łobaszewską i nagranie płyty „Prowincja jest piękna” z muzyką Piotra Manii i słowami Logana Tomaszewskiego.
- 2006 rok – wraz z kolektywem trójmiejskich i nie tylko muzyków realizacja nagrań pod przewodnictwem Tomka Sowińskiego and the Collective Improvisation Group pt. „*Illustration*”. Obok Habilitanta w sesji nagraniowej udział wzięli: Darek Herbasz, Piotr Mania, Adam Żuchowski, Marcin Gawdzis, Jacek Namysłowski, Dominik Bukowski i Sławek Jaskułka.
- 2007 rok – w marcu tegoż roku rozpoczęcie nagrań z zespołem *Ścianka Quintet* założonym w 1994 przez sopockiego artystę Macieja Cieślaka. Pod tą

samą nazwą zespół nagrywa ścieżkę dźwiękową do nieistniejącego filmu na płycie pt. „Secret Sister” w składzie: Tomasz Ziętek, Michał Biela, Arkady Kowalczyk, Ireneusz Wojtczak i band leader Maciej Cieślak. Zwieńczeniem albumu jest trasa koncertowa.

- 2007 rok – udział w nagraniu płyty „Melisa” Przemka Dyakowskiego (kluczowa postać w historii trójmiejskiego jazzu), która w 2008 roku otrzymuje status Złotej Płyty. Producentem płyty był Leszek Możdżer, a w sesji nagraniowej udział wzięli: Dominik Bukowski, Sławek Jaskułke, Janusz Mackiewicz, Tomek Sowiński i Ireneusz Wojtczak.
- 2008 rok – rozpoczęcie współpracy z Wojtkiem Mazolewskim i nagranie płyty pt. „Grzybobranie” w składzie: Marcin Masecki, Candelaria Saenz Valinente, Tomasz Duda, Kamil Szuszkiewicz, Łukasz Moskal, Kuba Staruszkiewicz i Tomasz Ziętek.
- 2008 rok – udział w sesji nagraniowej zespołu Tymona Tymańskiego – Tymański Yass Ensemble pt. „Free Tybet”, poznając zarazem awangardę polskiej muzyki improwizowanej.
- 2009 rok – do zespołu Tymański Brass Ensemble dołącza puzonista Bronisław Duży i w tym składzie formacja zagrała podczas festiwalu Jazz Jamboree w Sali Kongresowej wspólnie z jazzową gwiazdą światowego formatu amerykańskim trębaczem Davem Douglassiem.
- 2009 rok – to próba zbliżenia się do muzyki Kociwicia. W wyniku eksploracji źródeł tej muzyki powstała płyta „Zimowe sny” nagrana wraz z zespołem Ajagore z Tczewa w składzie: Sławek Kornas, Maciej Kortus i Michał Szczebłowski. Materiał na płytę został zaaranżowany kolektywnie do tekstów Romana Landowskiego. Muzycy zaprezentowali utwory z płyty na wielu festiwalach folkowych w Polsce i na Ukrainie.
- 2009 rok – grupa Freeyo to kolejne doświadczenie Habilitanta, w którym realizuje się w muzyce free jazzowej do której często powraca. Skład zespołu tworzyli również Wojtek Mazolewski i Michał Gos.

Działalność muzyczna w charakterze lidera

Praktycznie każdy projekt muzyczny, w którym udział brał Habilitant został zwieńczony sesją nagraniową, co w pewnym sensie pozwala na usystematyzowanie drogi artystycznej, wszechstronności stylistycznej i rozwoju twórczego Ireneusza Wojtczaka. Tak jest również w przypadku prowadzenia własnego kwartetu, w którego skład weszli: Piotr Mania, Janusz Mackiewicz i Tomasz Sowiński. Jako punkt zwrotny w karierze Pana Wojtczaka można uznać rok 2003, kiedy to powstaje album „Look to the sky” z muzyką Antonio Carlosa Jobima i jego bossa novy. W 2005 roku powstaje druga firmowana własnym nazwiskiem płyta, tym razem całkowicie autorska pt. „Outlook”. Płyta, jak i zespół otrzymał nagrodę *Największa Indywidualność Jazzowa* na Bielskiej Zadymce Jazzowej w 2008 roku. W tym samym roku, po spotkaniu z Ravi Coltrane’em Habilitant postanawia wrócić do korzeni, czyli do regionu łęczyckiego. Po spotkaniu ze swoim mentorem Tadeuszem Kubiakiem rozpoczyna eksperymenty z asymilacją muzyki ludowej i nowoczesnego jazzu. W wyniku nowych

doświadczeń muzycznych powstaje kolejny projekt pn. „Region Łódź”, album nagrany w 2010 roku.

Dyskografia po uzyskaniu stopnia doktora obejmuje następujące pozycje:

- Irek Wojtczak Orkiestra (autor muzyki) – *Suita Parzęczewska* (2022)
- Kapela Irka Wojtczaka (autor muzyki) – *RomTomDada* (2021)
- Tomasz Dąbrowski Septet (solista) – *Istnienie Poszczególne* (2021)
- Adam Czerwiński Quintet (solista) – *Kolędy* (2021)
- Dj Romero Nasiński (solista) – *Żuraw Crane* (2021)
- Eide Olsen (aranżer, solista) – *Cross my heart* (2020)
- Sundial feat. Irek Wojtczak (solista) – *Sundial III* (2019)
- Wojtczak/Piotrowicz (współautor muzyki) – *Plastic Poetry* (2019)

Ważniejsze koncerty i wydarzenia artystyczne po uzyskaniu stopnia doktora:

08.08.2019 – projekcja filmowa z muzyką autorską na żywo do filmu „Stocznia Movie” w gdańskim ECS. Autorzy muzyki: **Kamil Pater, Irek Wojtczak**.

16.09.2019 – Kopenhaga – Klub „Alice” – Koncert Wojtczak/Piotrowicz „Plastic Poetry”

24.11.2019 – performance malarsko-poetycko-muzyczny w Volkstheater w Wiedniu. Artyści: Henryk Cześnik – malarstwo, Tadeusz Dąbrowski – poezja.

03.12.2019 – Koncert zespołu Sundial III feat. Irek Wojtczak w katowickiej Sali NOSPR’u. Wykonawcy: Grzegorz Tarwid, Albert Karch i Wojciech Jachna.

24-26.01.2020 – Polsko – Szkocki Festiwal w Aberdeen na którym zaprezentował muzykę wraz z zespołem Bees’Knees i Powidok

27.02.2020 – „Polish Jazz Requiem” – trasa koncertowa inspirowana albumem Tomasza Stańki „Music for K” z inicjatywy braci Oleś.

16.08.2020 – Koncert duetu Wojtczak/Piotrowicz „Plastic Poetry” – 13 Letnia Akademia Jazzu w Łodzi.

28-29.08.2020 – udział jako solista w spektaklu plenerowym „Wynurzanie Wolności”, zrealizowanym na murach Teatru Szekspirowskiego.

07.12.2020 – transmisja czytania z muzyką na żywo ze sceny teatru BOTO w Sopocie. Adaptację „Sybilli” Para Legerkvista czytała aktorka Sylwia Góra. Muz. Irek Wojtczak i Marcin Dymiter.

28-29.12.2020 – Projekt „Niepodległa bez granic: Pol(s)ka w Japonii 2020” obejmuje polsko-japońską koprodukcję intermedialną „Dom-Bieg-Dom” inspirowaną dwiema powieściami Olgi Tokarczuk: „Bieguni” i „Dom dzienny, dom nocny”. Muz. Irek Wojtczak

02.07.2021 – Koncert z cyklu Jazz.pl w legendarnym studiu S3 Polskiego Radia Programu 2. Koncert pamięci trębacza Andrzeja Przybielskiego.

07.08.2021 – benefis Irka Wojtczaka w Teatrze Leśnym/Gdańsk Wrzeszcz. Wystąpili m.in.: Przemek Dyakowski, Krystyna Stańko, Lena Gruszczyńska Wojtczak, Piotr Mania, Adam Żuchowski, Kamil Piotrowicz, Maciej Obara.

15.08.2021 – Koncert premierowy z okazji Jubileuszu 600-lecia nadania praw miejskich miejscowości Parzęczew. Wykonanie autorskiej kompozycji „*Suita Parzęczewska*”

20-25.09.2021 – Autor muzyki do filmu „*Przejście*” (reż. Dorota Lamparska, 2021) – 46. Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni.

11-16.02.2022 – trasa koncertowa Septetu Tomasza Dąbrowskiego „Istnienia poszczególne”

Koncerty jako dyrygent i aranżer

03.06.2021 – Koncert z cyklu Olivia Stars (Gdańsk Oliwa) z udziałem Orkiestry Kameralnej Progress. Soliści: Gabi Drzewiecka, Krzysztof Zalewski, Pat Stawiński, Piotr Mania, Kuba Staruszkiewicz, Kamil Pater.

27.08.2021 – Solidarity Of Arts Festiwal/Koncert „Centrala nas ocali” z udziałem Orkiestry Kameralnej Progress. Soliści: Tomasz Lipiński, Tymon Tymański, Yegor Zabelov, The Pau. MIN't, Jucho, Marcin Gałązka, Przemysław Bartoć, Tomasz Koper, Michał Wandzilak, Lena Wojtczak.

27.11.2021 – Koncert z cyklu Olivia Stars (Gdańsk Oliwa) z udziałem: Daria Zawiałow, Kamil Pater, Piotr Mania, Olo Walicki, Mikołaj Stańko i Orkiestra Kameralna Progress.

09.01.2022 – Koncert Noworoczny big-bandu Katedry Jazzu i Muzyki Estradowej Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku.

Ocena osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących sztukę

W nadesłanej mi dokumentacji nie doszukałem się informacji na temat działalności dydaktycznej Habilitanta, jakie prowadzi przedmioty i w jaki sposób realizuje się w roli wykładowcy. Odnalazłem jedynie pismo, z którego wynika, iż Ireneusz Wojtczak 14.10.2020 roku otrzymał nagrodę Rectorską III stopnia za sumienną pracę i aktywną działalność artystyczną, dydaktyczną i organizacyjną. Rozumiem zatem, że szeroko pojęta działalność dydaktyczna Habilitanta została doceniona i uznana przez Władze macierzystej Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku.

Natomiast w dziedzinie organizacji i promocji sztuki warto wymienić:

- **2011-2014** – współorganizator, aranżer muzyki do cyklu comiesięcznych imprez artystycznych w sopockim klubie SPATIF pod nazwą „Woda Dżestylowana”
- **14.11.2016** – wykład inauguracyjny na zaproszenie Rektora Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku prof. Krzysztofa Polkowskiego, zatytułowany „Moment improwizacji”
- **25.01.2020** – prowadzenie warsztatu muzycznego z improwizacji w Portlethen Academy/Aberdeen/Szkocja.
- **03.10.2021** – Polsko-duński festiwal muzyki awangardowej Idealistic / gościnny udział w panelu dyskusyjnym na temat: „*Czy na rynku muzycznym jest jeszcze możliwy idealizm – miejsce na indywidualne poszukiwania i bezkompromisowość?*”

Nagrody i wyróżnienia

Za swoją działalność artystyczną Pan Ireneusz Wojtczak został wyróżniony następującymi nagrodami:

- 2000 – Nagroda Fryderyka Polskiego Przemysłu Fonograficznego Fryderyki w kategorii Muzyka alternatywna za płytę „Smacznego” grupy Groovekojad.
- 2001 – Nagroda POLISH DANCE AWARDS grupy Groovekojad w kategorii Debiut Roku.
- 2008 – Złota Płyta za album „Melisa” Przemka Dyakowskiego.
- 2008 – Największa Indywidualność Jazzowa konkursu Bielska Zadymka Jazzowa 2008. Nagroda otrzymana z rąk Jana Ptaszyna Wróblewskiego dla autorskiego zespołu *Outlook*.
- 2011 – Wyróżnienie na XIV Festiwalu Polskiego Radia „Nowa Tradycja” dla Irek Wojtczak ORL Kwintet.
- 2015 – Nominowany do Folkowego Fonogramu Roku 2015 za płytę „Folk Five”

Konkluzja

Ireneusz Wojtczak to muzyk wszechstronny: instrumentalista, kompozytor, aranżer, dyrygent, sideman i leader własnych formacji, ciągły eksplorator nowych brzmień i konfiguracji stylistycznych. Lista zagranych koncertów i nagrań płytowych jest długa i trudna do jednolitej weryfikacji. Jako kompozytor łączący muzykę jazzową i tradycje kultury muzyki ludowej wnosi niewątpliwy wkład w kulturę narodową, przyczyniając się do propagowania rodzimych kultur i źródeł ich powstania. Biorąc pod uwagę całą działalność artystyczną przed, jak i po uzyskaniu tytułu doktora sztuki stwierdzam, że osiągnięcia Pana Ireneusza Wojtczaka spełniają wymagania obowiązujące poprzez prawomocne ustawy. Osiągnięcia Pana dr Ireneusza Wojtczaka przyjmuję.

Prof. dr hab. Jerzy Głowczewski

Jerzy Głowczewski